

BORSSZEM JANKÓ

A FŐNYEREMÉNY.

Sz—y Gy—a. 0 én balek! . . . oda adtam neki a trefferemet. Míg az enyém volt, nem tudták kihúzni!

„Zsivena.“

A tót is ember, még pedig derék,
Már glóbuszunkon is elismerék.
Kútba esett népünk vén közmondása,
Melyért neheztelt mind a tót s a — kása.

E közmondásban volt élcz egy kevés,
De még több hetyke szittya henczegés;
Tótot, zsidót, svábot, oláhót, ráczt
Nagy bölcseségünk csak megvetni látszott.

De már mi érünk. Megjön az eszünk,
A henczegésről, gőgről leteszünk;
S ha nem teszünk le: győzni fog felettünk
A kit kutyába, — semmibe se vettünk.

Vigyázz magyar! Ne bizzad el magad,
Baráti vállhoz vessed válladat;
Tied a tót még, — lám a muszka párton
Ott a „Zsivena“ és Turócz-Szent-Márton.

Vigyázz magyar, ne henczegj, légy szilárd,
Ma már közmondást a „Zsivena“ gyárt;
Vigyázz! — mert máskép az egész tót tenger
Ezt zúgja egy nap: „a magyar nem zember!“

Apró hírek.

Budapest csakugyan világváros! A dicső mozgalom következtében valóságos élő hindu jelent meg a Hangliban: *Hyder Dzsalma Talmi Szing*. Rágalom, hogy álhindu volna és valósággal azonos lenne Hörsög Marci kontrással Saraglyás-Györkönyről és hogy Atzél Béla báró öltöztette volna fel indiai herczegnek. Csakugyan herczeg és nem Hörsög. Egyszerűen ott járt Londonban a királynő jubilaumán és miután nehezére esett volna egy lépéssel Európából haza vándorolni, átmenetül hozzánk jött. Budapest híres vízvezeteki műveinek megtekintése és a legújabb Rókuskórházi botrány után könnyű szívvel fog Ázsiába visszatérni.

* **Egy hindu:** Dzsemil-Talmi-Szing-Mollah-Utczutollah-Motollah, a Hangliban járt, hova őt ifju és vén szalmaözvegyek kalauzolták, bőséges uzsonnát fizettek neki, viszonzásképp csak azt kérve tőle: vigye meg Budapest világváros hírét Dzselaalábádba, mert sokat adunk mi itt a dzselalábádi közvéleményre.

† **Az emberséges hinduval** elhitette Beöthy Aldzsi, hogy a Hangli a Gülbaba sírja. Bevezette a jövevényt, a monumentális kasszát mint a derék szent mausoleumát magyarázta neki, s a kaszifrajlát ama *güül* mutatta be, kit az öreg *baba* nagyon kedvelt. Dzsemil-Talmi-Szing-Mollah-Utczutollah-Motollah már neki gyürkőzött az ájtatosságnak, midőn az összesereglett kavedzsik s az örök tűz élesztői (feuerburschok) felvilágosították, hogy a kisasszony csak császa a pogány dzsámiának.

* **A felizgatott szomszédos** asztalok körül különféle versiók kerengtek. Hogy az nem is hindu, hanem bolgár küldött, aki puhatolózni jött: valljon Aldzsi hajlandó volna-e a szófiai trónust elfoglalni. Az egész csak szófia volt.

* **Végre** kiszült a valóság: se nem hindu, se nem bolgár, hanem *normal mameluk* volt, kit kornakja most az egész országban körül fog mutogatni mint a gyanánt.

* **Találós kérdés.** Hogyha büntetéssel sujtják a magyar vasutakat, a melyek külföldön rendelnek 10,000 frt ára anyagszert — milyen büntetést érdemel a *honvédelmi miniszter*, aki 14 millió forint ára fegyvert külföldön rendel meg, jóllehet Budapesten akárnak neki fegyvergyárat építeni? A megfejtő jutalmá egy kilogramm abból a puskaporból, a melyet a honvédelmi miniszterium bölcsei nem találtak fel.

* **Kicsibe** mult, hogy e napokban egy gyógyszerész megölt egy beteget. Mi jögon folytat ez a patikárus-legény orvosi praxist?

* **Battenberg Sándor** herczeg, kinek a bolgár trónról való leköszönése annyi vitát vont maga után, nevét czári engedéllyel *Debattenbergre* változtatta.

* **Mikor** Irányi Dániel hírét vette a »szépség-ver-senynek«, azt mondta rá: »Csufság!«

Czégváltozás.

Hajlott korom nyugalomra intvén, összes hazafias teendőimet b. Atzél Béla utódokra ruházom át, kérve a nagyérdemű hont, részeltesse buzgó hivemet és követőmet ugyanabban a nagybecsi bizalomban, mellyel engem tüntetett ki. Éljen a haza!

Gf. Z—y J—ő.

Oroszosan.

Aut czár aut nihilista.

AZ ÚJ BOLGÁR HÁZASPÁR.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Az öcskös a holt levélbélyegekből eleven levélbélyegeket gyűjt s ragasztja bele a postai takarékpénztári könyvébe. Azokról a levelekről hámozzon le billogot a kölyök, amiket az öregemnek irok haza!

— Az öcskös hideg fürdőre kér pénzt a nyanyától. Korán kezdi a fráter az uszást.

— Mire nem hajtja az embert a »pillanatnyi pénz-zavar.« A mult hónap vége felé erősen udvarolgattam a Ferdi czáلكellnernek. Sikertült is elhíttetnem vele, hogy ő voltaképen nem is czáلكellner, hanem poéta, még pedig epigramma-író. (Epigraphen=aufschreiben.)

— Nagyban művelődik a Ferdi a kezem alatt. Már az ógörög naptárszámításhoz is konyít: »ad graecas calendae«. Szóval: classicus ember!

— Én bizony nem értem azt a Koroghy Bendit: a bölcsészkedés mellett még versírással is foglalkozik. Mintha bizony e két mesterség közül nem volna csak az egyik is untig elég a koplalásra.

— Nagy-Károly, Eperjes, Toroczko leégett. Ordít kapu, kiált város, hogy: »Segítség!« Velem és a magamszörű többi szerelmi tüzkárosultakkal nem törődik senki!

— Azt mondjátok: ott a lelenczház!? Hjah, az nem elég az üdvösségre! Ide a központi egyetem tövébe kén' építeni egy ily szerelmi zálogházat.

— Csunyául lepipáltam az öregemet! Amint a minap ezredikszor faggat, hogy mikor teszem le már azt a nyomorult doktorátust? — szó nélkül felütöm neki Máté Evangéliumát (23. 10.), ahol ámulva olvasta, hogy: »Ne hivattassatok Doktoroknak is: mert egy a ti Doktorotok, a krisztus.

— Nyilván ezért teszik le hát leginkább a sémiék a doktorátust. Nekik nem tiltotta meg Máté!

— Az öregem most pápai dispensáció megszerzésén töri a fejét, hogy vallási aggályaim daczára megszerezhessem azt a hitvány dr.-t.

— Multkor olvastam el először a »Talpra Magyar«-t. Annál a passzusnál »És mi mégis lánczot hordunk« úgy felingerültem, hogy mindjárt siettem becsapni.

— Multkor ebéd után brilliáns stimmungban csibukgözösömön lepályázok a szilvásba, ott előveszem a »Pesti Hirlapot«, hát mit látok benne? Azt olvasom, hogy a mióta vakációra mentem, világváros lett Budapestből.

— Kétkedem benne. Nem lesz Budapestből világváros addig, amig nem sétálok végig a belvároson lelki nyugodtsággal, s hogy nem borul nyakamba minden utcában egy csomó hitelező.

— Hallom, hogy mult héten egy hindu firma járt a Hangliban. Vajjon ráismert-e az ipse az ott tömegesen lézengő szomszédjaira: a kinézerekre?

— Azt is beszélük, hogy mikor az az indus már odakünn ült a vasuti kupéban, hogy elutazzék: lóhalálában kihajtat hozzá Atzél Béla és megkéri, el ne találja felejteni elmesélni a lanczmanjainak, hogy Budapest fő- és világváros. A hindus megígérte, de ovatosságból csomót kötött a mutatóujján, lévén ez az ő zsebkendője.

— Pedig milyen szép volna az, ha sikerülne! Mennyi ferbli-gólya és kaláber-balek özönlene be hozzánk a keleti tartományokból!

A pénzváltónál.

— Nü herr von Feuerglanz, ez a promesscele bizomson nyeri. A szerencse istennője masalag ünre.

— Sü! . . . ne beszélje nekem haupttrefferrül! . . . semmitse nem okorom todni o Fortonárrul!

Szerkeszti:

Unterschlag Sikszusz.

„PHILEMON“

Közlöny mindennemű defraudatí: k számára.

Minden előfizetési pénz
híven elsikkasztatik.

A lap ingyen jár.

Budapest július 27.

Azon örvendetes lendület, melyet a sikkasztás Európaszerte vett, okvetetlenül szükségessé teszi egy e tendenciának szánt közlöny keletkezését.

Minden foglalkozásnak, állapotnak van már sajtóbeli képviselete, csak épen a sikkasztóknak, a sikkasztásnak nincs, holott ha valamely branche megérdemli a pártolást, ez az. Mert nemcsak gyorsan juttatja gazdagsághoz az illetőt, hanem magas erkölcsi irányzatot is követ.

Társadalmunk még mindig beteg. Betegsége: a tulajdon. Pedig a tulajdon — lopás. E bajt némileg kiegyenliti a sikkasztás. A sikkasztók visszalopják a lopottat. Előfutárjai a megváltó socializmusnak.

De, szegény apostolai a jövő tanának, ki méltányol titeket? Senki! A rendőrség üldöz, elfog, a törvény elítél, mint csak legujabban is kiváló jelesünket, karunk díszét: Zalewsky Philemont.

Ép azért alapítottuk meg ezt a lapot, hogy az üldözöttek érdekeit megvédjük s amennyire lehet a sikkasztásnak minél szélesebb körökben való elterjedését elősegítsük.

Legyen a sikkasztás *divattá*.

Eljen a *chic*-kasztás!

NAPI HIREK.

— Személyi hírek. *Pospischil Sikodemus* és *Pickfinger Náthán* megérkeztek a fővárosba s a rendőri palotában szálltak meg. — *Lopkovicz* és *Tolvay* urak Illavára utaztak. — *Le chevalier Ditrich de Frau-dansky* rongált egészsége helyreállítására két heti szabadságot kért a kir. ügyészségtől, de az csak 20 évi fogságbüntetésének eltöltése után fog neki engedélyeztetni.

— Vigyázatlan kocsis. Tegnap délután a Váczi-köruton egy sebesen hajtó fiakkeros legázolt egy gyereket s épen kezére tette nyomorékká. Mivel fog már most ez a szegény flu sikkasztani? Talán egy nagy *carrière* ment füstbe egy ostoba kocsis vigyázatlansága miatt.

☒ A fővárosi »Sikkasztók beteg-ségélyző, temetkezési s önségélyző egylete« Zalewsky Philemon urhoz elfogatása alkalmából a következő sürgönyt küldte: »Dicső kartárs! Mély fájdalommal értesültünk elfogatásodról s osztozunk bánatodban. De ha börtön-éjbe is temetnek, neved dicsősége keresztül fog törni annak homályán s élni fog, amíg csak sikkasztók lesznek.«

✕ Kicsapott diák. Az ötödik kerület egyik iskolájából kizártak egy fiut. Mért? Mert ismételt büntetés daczára folytonosan lopogatott. De hisz az ilyenekből válnak idővel a legjelesb sikkasztók. Minek hát a természeti hajlamot üldözni?

□ A közlekedésügyi miniszterium új szabályzatot dolgoztat ki a póstai sikkasztások meggátlására. Hasztalan erőlködés! Szerkesztőségünkben csak a folyó évnegyedre öt sikkasztás van előre bejelentve.

△ Leleplezés. »Az üres levélborítékhoz« című kávéházban, postasikkasztóink találkozó helyén, vasárnap dél-

ben nagy ünnepiességgel leplezték le Zalewsky arczképét. A kép a közkedveltségű szaktekintélyt női ruhában ábrázolja. Az ünnepet kedélyes lakoma követte, melyen számos pohárköszöntést mondtak úgy az ünnepeltre, mint a sikkasztásra általában. Lelkesen éltették a fogságban sinlődő elvtársakat.

+ Brüsszelben *Anatole Le Vo-leur*, a Haeckens-czég pénztárosa, ki félmilliót sikkasztott el, mint kabel-sürgönyileg értesülünk, szerencsésen elérkezett Amerikába, hol a »*Boldog rév*« klubja azonnal disznókké választotta meg. A jeles férfi meghatottan mondott köszönetet az annyira kiérdemelt megtiszteltetésért.

IRODALOM.

Megjelentek és minden könyvtárusnál kaphatók: »*Leben und Abenteuer Sr Durchlaucht des Herrn Carl Fürst*«. Fordította és ki is adja a győri árvaszék elnöksége. — »*Vezérfonal kezdő sikkasztók számára*«. Kitűnő szakmunka, mely jó tanácsokat osztogat a sikkasztás minden ágában és nemében, és hasznos utbagazításokkal látja el a kész sikkasztót arra nézve, hogy miképen szökhetik meg legbiztosabban Amerikába. (Szerzője V.) — »*A sikkasztás védelme erkölcsi tekintetben*«. A bostoni sikkasztó-akadémia által ezer arannyal kitüntetett pályá-értekezés. — *Philemon és Baucis*, idill, szabadon dolgozva (plagium) Ovid után.

SZINHÁZ.

Ma adták elő először »*A sikkasztó*« című színművet. Alant járó férczmunka, melynek szerzője, avultas elvek jármában nyögve, a sikkasztót nem meri végül boldoggá tenni, hanem a rendőrség kezébe szolgáltatja. Ez nem modern irány, nem modern morál, nem modern darab. Ócska, vízőzön előtti felfogás.

A „PHILEMON“ TÁRCZÁJA.

Fél millió.

— Regény. —

XXII. FEJEZET.

Dagobert érezte, hogy ma vagy soha!

Elment a hivatalba.

Ott feküdtek a borítékok.

Bennük egy fél millió!

Csak el kell sikkasztani s ő gazdag lesz.

Egy perc és —

Megvolt!

S aztán így szólt magában:

— A XIX. század szemében bűnös vagyok, de van bátorságom szembe szállani előítéleteiddel, világ! Igen, szembe szállok és hivatkozom arra a jobb korra, mely után buzgó imádság epedez minden sikkasztó ajakán, midőn a rendőrség intézménye meg lesz szüntetve s a bün-

tető törvénykönyvből ki lesz törölve az a bizonyos paragrafus! Akkor — akkor — Pantheonba teszik mellszobromat, holott ma be kell érnem azzal, hogy a rendőri albumban fogok szerepelni. Mind-egy! Öntudatom nyugodt! Elsikkasztottam mindent, ami tőlem kitelt.

S emelt föl, büszke léptekkel elsétált Amerikába, hol épen kikötött volna, midőn —

(Folytatása következik.)

Perdüljön a dob!

VÉGE már a választásnak,
Győze fényesen a jobb,
Örvendjünk az aratásnak,
Aztán — perdüljön a dob!

Nagy az adók hátulléka —
S executor-hadsereg
Buzgalmát se félje véka:
Föl vitézek, dob pereg!

Csatánkluk nem sokára
Betölti Hungáriát;
Könnyes csókmók, rongy becs ára —
Szól a dob, — »többet ki dár!»

Tisza Kálmán azt üzené:
Allam-kasszánk pénzt ohajt,
S Wekerlének regimentje —
Zeng a dobszó, — végrehajt.

S e dobszóban van, mi mégis
Némikép vigaszt adó:
Még ha Tisza megbuknék is —
Mindig lesz, van s volt adó.

Ruczaháti Tarjagoss Illés ur

hazaftlyas pohárköszöntései.

Uram, Uram, Göllön-
csér Márton uram, a hell-
béli iparoskór érdemekben
megőszült elnöke és 1848-ki
vitéz nemzetőr közlegény —
szállok az Urhoz!

Mert azok a setétlő
fölkök immáron újfent tor-
nyosodnak vérrel szerzett
hazánk zokogó térei fölé.

Sas szemeim nemcsak
hogy a piros-fehér-zöld ha-
táron kívülről látják köze-
ledni a kozák paripák
szabadság- egyenlőség- és testvériség tipró patkóit, hanem
belől is halálreszedelemtől látják fenyegetve ezt a sze-
rencsétlen nemzetet.

Nyakunkon az adó-executió! Andrassy verehei
után a Tisza verebei! Amazokat nem lehet dobbal
fogni — de ezek maguk dobolnak!

Azt az utolsó párnát, a melyet se Dzsingisz-khán,
se Szolimán, se Berele Háj eddig el nem vett tőlünk,
most a zsarnoki kormány önkénye készül adóba elkö-
tyavetyélni!

Tisza Kálmán honároló miniszterelnök ur nem hogy arra használná ázsiai erőszakoskodással őt esztendőkre elválasztott óriási többségét, hogy fölszabadítsa a testvér Lengyelországnak rablánczokon sinlődő vészangelát: de sőt még töllünk követeli aztat a nyomorult pár forint adóhátrálékot.

Aztán kik azok az emberek, a kiket a nyakunkra küld?

Van-e egy is köztük, a ki velem együtt elvértett volna a hazáért? Van-e egyetlenegy, a ki sebeire üthetve, büszkén mondhatná, hogy szem-, fül- és vértanuja volt elnyomott drága hazánk dücső fölszabadulásának a szent-tamási hegyek alatt, vagy a piskii rónákon?

Nincs!

És ilyen protekciós semmi emberek, ilyen vézna diplomáciai segítséggel arándséroszó bérenczek kezébe tegyrik le utolsó párnánkat a haza oltárára?

Sobah!

Egy szó zúg, riad országszerte a Kárpátoktól Adriáig: nem fizetünk!

Indétványozom, küldjön föl Ruczahát és vidéke tizenkét tagu komissiót a zsarnoki kényuralom magas színe elé.

Mint ennek a deputátiónak illő rapidij és II. osztályú szabadjegy mellett elválasztott vezérszónoka: ott aztán előadnám annak a hitchagyott miniszterelnöki excellenciának, a küldöttség viharos éljenzése között, miszerént:

avagy vegye le nyakunkról a, sem a pusztaszeri alkotmányba, sem az arany bullába, sem pedig a pragmatika szankcióba elő nem forduló törvénytelen harmadik osztályú kereseti adót; —

vagy ha nem, legalább bizassék a vérlázító adótörvények végrehajtása kipróbált férfiakra, a kik harczterén nyert dücsőséges sebeikkel képesek beigazolni adóexecutori kvalifikációjukat.

(— Jóska, hoccze egy trafikzigarót — hadd utálom meg Tisza Kálmánt!)

Stanley nem halt meg.

Nehéz most az újságírás,

Áfrikai a bőség;

Minden hírlap csupa nyírás,

A hírekben nincs bőség,

Rovatoknak ürje kongó —

No de messze úgylis Kongó,

Megrjúk hát meghatottan:

A nagy Stanley meghalt ottan.

Forró nyárba illik épen

Ez az áfrikai hír;

És elmondjuk búsan, szépen.

Milyen a kongói sir.

Másnap aztán egy dementi

Stanley életét megmenti;

Szenzáció, — compact. ritka. . .

Ez az újságírás titka.

Perdüljön a dob!

VÉGE már a választásnak,
Győze fényesen a jobb,
Örvendjünk az aratásnak,
Aztán — perdüljön a dob!

Nagy az adók hátraléka —
S executor-hadsereg
Buzgalmát se fedje véka:
Föl vitézek, dob pereg!

Csatadaluk nem sokára
Betölti Hungáriát;
Könnyes czókmók, rongy becs ára —
Szól a dob, — »többet ki ad?»

Tisza Kálmán azt üzenté:
Állam-kasszánk pénzt ohajt,
S Wekerlének regimentje —
Zeng a dobszó, — végrehajt.

S e dobszóban van, mi mégis
Némikép vigaszt adó:
Még ha Tisza megbuknék is —
Mindig lesz, van s volt adó.

Ruczaháti Tarjagoss Illés ur hazaffyas pohárköszöntései.

Uram, Uram, Göllön-
csér Márton uram, a hell-
béli iparoskör érdemeiben
megöszült elnöke és 1848-ki
vitéz nemzetőr közlegény —
szállok az Urhoz!

Mert azok a setétlő
fölbők immáron ujfent tor-
nyosodnak vérrel szerzett
hazánk zokogó térei fölé.

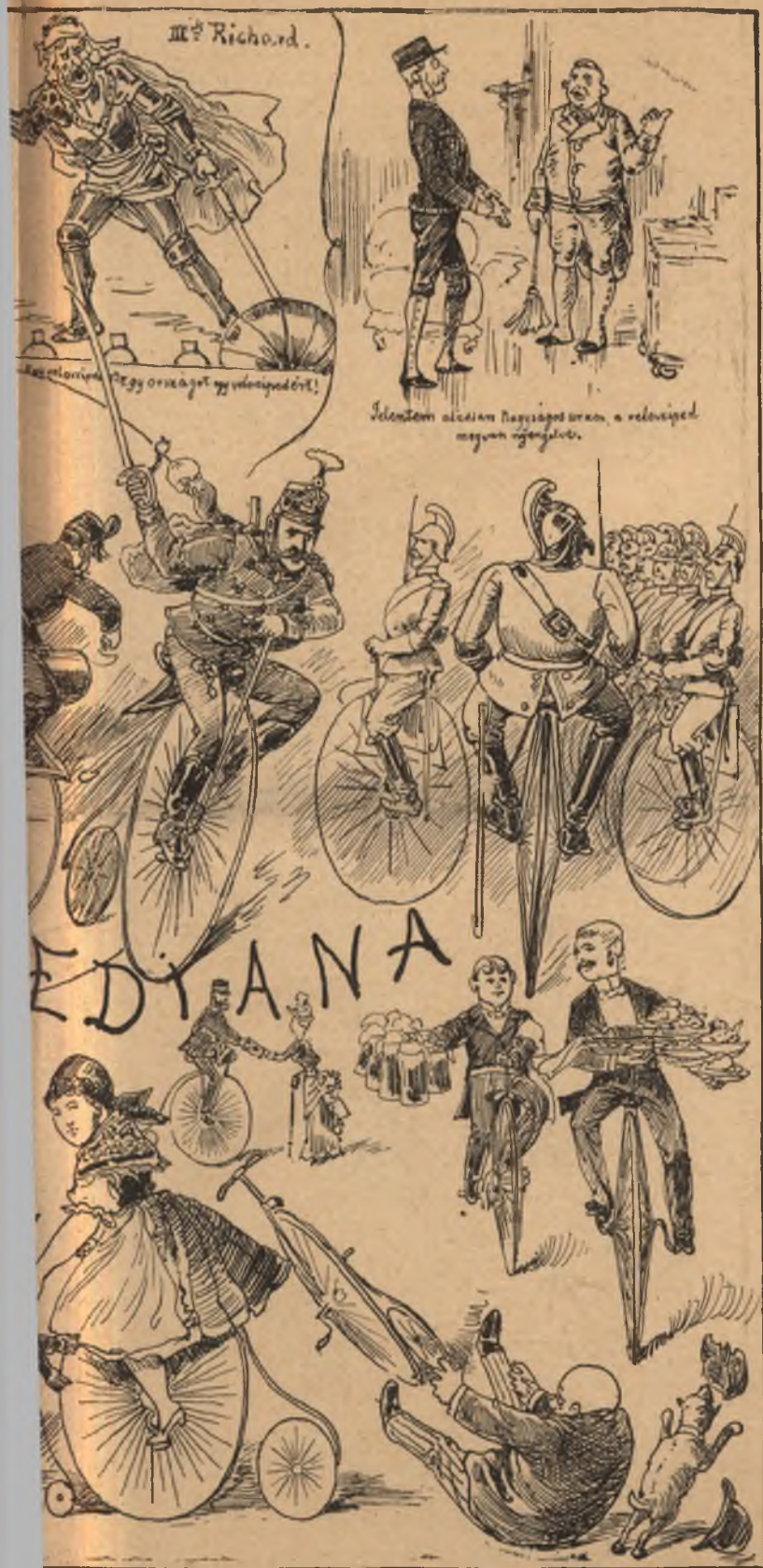
Sas szemeim nemcsak
hogy a piros-fehér-zöld ha-
táron kívülről látják köze-
ledni a kozák paripák

szabadság- egyenlőség- és testvériség tipró patkóit, hanem
belől is halálveszedelemtől látják fenyegetve ezt a sze-
rencsétlen nemzetet.

Nyakunkon az adó-executió! Andrásy verebei
után a Tisza vérebei! Amazokat nem lehet dobbal
fogni — de ezek maguk dobolnak!

Azt az utolsó párnát, a melyet se Dzsingisz-khán,
se Szolimán, se Berele Háj eddig el nem vett tőlünk,
most a zsarnoki kormány önkénye készül adóba elkó-
tyavetyélni!

Tisza Kálmán honáruoló miniszterelnök ur nem hogy arra használná ázsiai erőszakoskodással öt esztendőkre elválasztott óriási többségét, hogy fölszabadítsa a testvér Lengyelországnak rablánczokon sinlődő vészangyalát: de sőt még töllünk követeli aztat a nyomorult pár forint adóhátrálékot.

Aztán kik azok az emberek, a kiket a nyakunkra küld?

Van-e egy is köztük, a ki velem együtt elvázott volna a hazáért? Van-e egyetlenegy, a ki sebeire üthetve, büszkén mondhatná, hogy szem-, fül- és vértanuja volt elnyomott drága hazánk dücső fölszabadulásának a szent-tamási hegyek alatt, vagy a piskii rónákon?

Nincs!

És ilyen protekziós semmi emberek, ilyen vézna diplomáciás segítséggel avándzsérozó bérenczek kezébe tesszük le utolsó párnánkat a haza oltárára?

Sobah !

Egy szó zúg, riad országszerte a Kárpátoktól Adriáig: nem fizetünk!

Indétványozom, küldjön föl Ruczahát és vidéke tizenkét tagu komissiót a zsarnoki kényuralom magas színe elé.

Mint ennek a deputációnak illő napidíj és II. osztályú szabadjegy mellett elválasztott vezérszónoka: ott aztán előadnám annak a hitehagyott miniszterelnöki excellenciának, a küldöttség viharos éljenzése között, miszerént:

avvagy vegye le nyakunkról a, sem a pusztaszeri alkotmányba; sem az arany bullába, sem pedig a pragmatika szankciójába elő nem forduló törvénytelen *harmadik osztályú kereseti adót*; —

vagy ha nem, legalább bizassék a vérlázító adótörvények végrehajtása kipróbált férfiakra, a kik harctéren nyert dücsöséges sebekkel képesek beigazolni adóexecutori kvalifikációjukat.

(— Jóska, hoczide egy trafikezigárót — hadd
utálom meg Tisza Kálmánt!)

Stanley nem halt meg.

Nehéz most az újságírás,
Áfrikai a hőség;
Minden hirlap csupa nyírás,
A hírekben nincs bőség,
Rovatoknak ürje kongó —
No de messze úgylis Kongó,
Megírjuk hát meghatottan:
A nagy Stanley meghalt ottan.

Forró nyárba illik épen
Ez az afrikai hír;
És elmondjuk búsan, szépen,
Milyen a kongói sir.
Másnap aztán egy dementi
Stanley életét megmenti;
Szenzáció, — compact, ritka ...
Ez az újságírás titka.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Iszen van itt ész!

De ami sok, a' mégis túlságos.

Nem ölég, hogy egész esztendőt átal a sok poszkiszlis gazemberrel bajlódok, akiknek az a nyavalájuk, hogy fene sok az eszük, — most mán azokkal is meggyül a bajom, akiknek egy csöpp sincs: a Rókusbeli bolondokkal.

Ott a sok czibil doktor, ápoló, felügyelő, meg egyéb kolerás vitéz — hanem persze nincs meg, ami a legislegelső: az rőnd, akinek pedig m. l.

A bolondok agyonütik egymást, mint az okos emberek se különben; pejig nincs is doktori diplomájuk. A sok czibil hatóság odabévül meg nem hogy megakadállozná, de még kísín tesz nékem jelentést, ami a legöregebb hiba. Most aztán én vettem a kezembe a dögöt. Főtámadni alyig ha fog bele az a falhó lapított megfigyelt bolond, de lesz portikulum ollan, hogy háborut is lehetne üzenni vele. A hibás peig érlelesen nyomoztattatik, mér mer r. m. l.

De nemcsak szárazon, halom még vizen is bajom van az bolondokkal. Ténnapelőtt, amért egy rőndetlen pógár ebbe a kutya melegbe pörére vetkezett, oszt neki ment a Dunának fürönni, a doktorok félkegyelműnek deklamáták, mer okos ember a disznó melegbe nyakig begombókozik, amit a czibilek úgy hínak hogy czibilizáció.

Ugy köllött ladikon kihalászni, akkor is majd kifordított a csónakból a nyavalás.

Hanem mi az Duna a tergerhöl képpes! Pejig a tenger túsú véggirül Amerikánia országbul hozott vissza a bécsi m. k. rendőrség egy bitang poszkiszlis. Ölég bolond! Mer hogy az píz visszavette tülle, aztat értem; de hogy visszahozza, oszt még az vasuti bilétet is meg-

füzeti helette, mán aztat nem értem — nem hogy örűne a bolond nímet, hogy megszabadút tülle!

Megmeg baj van egy hóptlefférrel. Egész rakás czibil veszekszik, hogy kié az Kéncsem píze? Aztat akarják, hogy én tögyek köztük igasságot. Aszondom: letjobb lesz dutyiba tenni valamennyit, mer nem igaz dolog, hogy ennyi töméntelen tenger pízeket nyerjenek a czibilek, mikó nekem is vót Kéncses lőzom, oszt én is megnyerhettem vóna ha annyi m. k. eszem nem vóna. Nyilvánvaló dolog, hogy az én zsebemből lopták ki a kutyák.

Ni a vak kódís! No öreg: van-e hóptleffér a zsebedbe? Ha nincs, akkó csak mars be a kóterba, m. r. m. l.!

Fájó boldog szívből Ischlből.

I.

Ó, be bájos ez az Ischl,
Van itten sok Kohn és Fischl,
Löwy, Spitzer, Blau és Singer,
Balzsamos lég — csupa inger.

Művészetem most itt ragyog,
Ah, mily nagyon boldog vagyok,
Egész Ischl értem hevül,
Fáj a szívem végtelenül.

II.

Sötét erdő,	Régényes táj,
Kedves fürdő.	Íjjuló báj,
Serpolette	Egész szűm láz —
Toilette.	Német színház.

Új a terep,
Vendégszerep;
Igy élek — s lám,
Van új reklám.

III.

Ah, mily buja a tenyészet
Oh, mily igaz a természet!

Ah, szívemnek minő vigasz,
Oh, hogy itten minden igaz!

Ah, be boldog, ki itt játszhat,
Oh, mert nincs itt csalfa látszat!

Ah, igaz vagyok magam is,
Oh, — csupán a hangom hamis!

A göthös rúbel.

A RUBEL jó turista,
Járást-kelest szeret,
Bejárt már két világrészt,
Hegyet, völgyet, teret.

Ám nagy Germániában,
Ahogy Berlinig ér:
Esett vele szegénynyel
Egy roppant nagy malér.

Bismarck, az a goromba,
Úgy rúgta hasba őt,
Hogy betegen rogyott le
A sorompó előtt.

Honn, betegágyon fekszik,
Göthös szegény nagyon,
És újabb útra menni,
Most kedve nincs nagyon.

TINIKE LEVELE BIRIKÉHEZ.

Mátfa-Füred, jul. 26.

Vergődő lelkem görcsös
vonaglósaival kegyelt
Birim!!!

NDALGOK a fenyves magasokon, hogy ott a tanútan magányban zokogjam ki gerle szívem bánatát...

Anna-bál volt, s én szobácskám és fájdalmam setétjéből merengtem át az izlésdúsan diszitett nagy te-

rem világos ablakai felé, a hol azt a kiállhatatlan számtanácsos Esztit hurezolták körül, míg a mamája a német hadnagy báróval fekkerezette magát. Skandalum!... és nekem az fáj legjobban, hogy a fürdői tánczvigalom ottvöltjai közül hiányozni fog az én nevem... S a főrendező, ki egyúttal költő és a »Fővárosi Lapok« rendes vidéki béli tudósítója, már foglalkozott is velem az első

négyesre... pedig már ott láttam magamat herczig crème ruhácskámiban az új divatu drótostót övvel... Helena in herbis, mondta Bódi bácsi diákul... majd lefordíttatom magamnak Lehelváry úrral.

S így szárnyaszegett lelkem csak bágyadt repüléssel emelkedik a »parupli« felé, a mi egy kis filegoria a »Muzsaliget« csúcsán, a honnan nézem a könyeim fátyolában derengő tájat s rajzoló blockomba a boldogan mekegő kecskegödölyéket... az alkony sugara előre lódult czőffomra esik s aranyban fürösztli. Csak tudnám, a Pálmay Ilka mivel festi szökére a haját... megkérdem a Juczit.

István napra még nem leszünk otthon... a szépség-versenyen. Csak az említésére is, láttad volna Czenczi néni hogy pattogott... hogy olyan van mindennap a Váczi-utcán is... itt a szájára ütött az ő szokásos pórias »oah!« kiáltásával s ki nem magyarázta magát. De mit is tud az ilyen vén falusi tanti az Eris, a Hesperidák s a Páris almájáról?... ő csak a háztartás és a kompót szempontjából tekinti az almát!!... Életemnek ez a megkeserítője úgy tele tömte a kofferomat pamuttal, hogy kistikkkelhetnék vele akkora szőnyeget, mint az alattam viruló mező... ó, ha én is pásztrolányka lehetnék ott lent... persze, más kosztümöm volna mint annak a tót lánynak! Oly simán esik le hátul a szoknyája, hogy nevetség! A borzas feje különben nem is egészen öné....

Ma a híres Dicsőffy Lóránt épen akkor osztogatta szét a szinlapokat, midőn a »prière d'une vierge«-t játszottam égnek emelt szemekkel. Jól láttam, milyen meglepetve nézett fel hozzám a lelkesedésdús művész. Megkérte a mamámat engedné meg, hogy zongorázzak s szavaljak az ő művészi estélyén, melyet egy Mátfa-Füreden felállítandó Széchenyi-szobor javára rendez... Azt hiszed, megengedte a mama? Persze, ő is fél a Czenczi nénitől!

Dicsőffy ur fölkért, ha már nyilvánosan nem léphetek föl, irjak számára operette-szőveget, vagy legalább egy tragédiát — dr. Ferhéz így követeli, hogy irjuk — melyben őneki jutna a címszerep, egyúttal a nagy Teleki-díjért is pályázhatok vele... Egészen megindultam e gondolattól... ha már egy dohos világnézet nyirkos éjszakájában megpenészedett előítélet el is zárja előlem a szépségversenyt: int felém a dicsőség borostyána... mit gondolsz, hogyan venné ki magát a már szókésített fejemen ez a koffpucz?... biztos, hogy jól kinéznék benne... Szomorujátékom, vagy operettem címe a »hét vezér« lesz. Hét felvonáson át végighalnak mind a heten, valamint hogy dr. Basa történelmi tanárunk előadása szerint nincs is közülök életben egy sem — vagy egyszerre lépnek színre hét fehér lovon s éltetik az alkotmányt, aminek nagyszerű hatása lesz s aztán lóháton járnak el a pusztaszeri kopogóst, karban énekelve, mialatt hátul a nép örömrivalgása közt egy fehér lovat sütnének meg és oldalt a fogoly kúnok bilincs-zörgetés kíséretében járnak a kankánt... mert e nélkül nincs hatásos operette. Ez a »7 vezér« vezérgondolata. A részleteket majd otthon olvasom el neked.

Addig is, mint mellékelt újabb fotográfiáim mutat-

ják, ábrándozó halvány búval merengtetem álmatagon
révedező szememet a mulandóságon s tépett szívem her-
vadt ibolyáival hintem el könnydús életem útait.

Zokogj velem s a kurlistát küldd vissza.
Örök barátnőd

TINI

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Hiába erőlködik, amice, engem már
nem lehet bolonddá tenni.

— Livingstone csodálkozva szemlélte
Afrikában a fekete fehérsépet.

— Helios az ő naplóin nyargalja át
az égboltot.

— Pénz már a legrégibb korban is létezett, s ott, a hol
nem volt is, legalább annak nevezték.

— Egy rovat fogunk ezúttal megismerni, mely annyira
piczinyke, hogy csak a hosszú lábairól ismerhetünk rá.

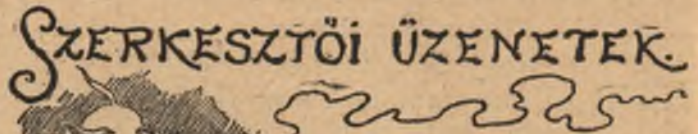
ENCYCLOPEDIA.

Irónia = Plajbászgyár — Mező = Ruhagyártó.

Fejedelmi válasz.

»Tiszteltetem hű népemet,
Bulgária minden fiát;
Megyek, megyek — hanem előbb
Küldjétek az egyenruhát!«

Nagy az öröm Szofiában:
Ez üzenet fejedelmi!
(Ebenthalban jelmezből lesz:
Costume-ben köll megjelenni.)

Walkover. Hisz helyzetének
épen az az előnye, hogy nem kell
vágatnia. Koczogva is eléri a
czelt. — Krix. Ki nem kerülhet.

Mi sem térünk ki előle és közöljük. — **JL.** (*Esztgrm.*) Az első
támadás aljas, a felelet rá durva volt. Egyébként, ha épen na-
gyon örül az ottani közönség, hogy a »papok lakája« meglakolt:
mi nem akarjuk megzavarni a gyönyörűségét. — „Vizsga“. Önön kívül senki sem olvasott ki multkori üzenetünkől epés-
séget. Inkább, ha épen úgy veszi az ember, egy kis gúny volt
benne. De legújabb 8 oldalas epistolája ennek is fulánkját vette
s most tiszta részvétellel vagyunk úgy ön, mint ismeretlen ismerősei
iránt, akik által »meg lett téve« (jól van így?) jeles postának.
Ismételjük: munkáin nincs aki megvigasztalódjék. Sokoldalú
olvasottságot tanusító idézetei azonban mutatják, hogy igenis
oly pályán működik ön, melyről a kurta napi dicsőségért letérni
bűn volna. Nem szükséges épen, hogy erre az üzenetünkre is
hosszadalmas levéllel válaszoljon. Teljesen fölmentjük. — **K. Gy.**
Vékonyka tréfa. — **H. B.** A »régiek« beváltak. — **G. J.** Ügyes.
De mert graphikai reproductióra szánjuk: majd alkalmat ve-
szünk magunknak egy általunk szerkesztett névsor megírására és
beküldésére. — **Dilletáns rajzoló.** Azt a jeles műkedvelőt, aki
több évvel ezelőtt küldött be hozzánk kitűnő tollrajzokat (ezek
közt a »horvát országgyűlés bezárását« s a »B. J. hirdetéseit«):
kérjük tudatni velünk nevét és tartózkodási helyét. — **B. A.** Levél
ment. — **P. E.** Undok. — **H. L.** Tartalmas küldemény. Kérjük
ezentul a papírosnak csak egyik oldalára írni. *Tekd* folytassa! —
Ny. F. A gazda megtérteig nem rendelkezhetünk. — **Csillagrugó.**
A »varázsfátyolra« borítsuk rá az elnézés fátyolát. Több apró-
ságnak hasznát vettük. — **B. L.** Nem először virágzik ki a
»B. J.«-ban. Ezt is elűtetjük. — **G. E.** Durvább, mint elmés.
— **M. L.** Ahhoz a piszkos, vagy legalább gyanus affairehez semmi
közünk. — **T. D.** Sorba kerül. — **F. S.** Nem olyan nagy vesz-
ség H. A. távozása a népszínházról, mint el szeretnék hitetni.
Legköltöbbször alkotásából kigömbölyödött, a többiekben igazán
sohasem tett számot. Apró hírek híressége volt mindig. — **H. L.**
A naptár meg fog bővülni (és gazdagodni) általa. A régiebbet is
oda szántuk. Szívünk megörül, de a szemünk ríja a kedves me-
mlekeztést. — **Sz. J.** Gondos rajz, de kissé pathetikus. Nem a
népszínházon fordul meg az ország sorsa. — **Hű olvasó.** Toll-
hiba is lehet. — **B. F.** Hihetetlen! Az ön felelősségére. Annak a
»g. h. C.« enigmának magyarázata elkelt volna. — **B. M.** Meg-
lesz. — **Pisze.** Terem borostyán bőven. Lehet még önnek
bokrával. Ha kivárja az o. é. tiz hetet: önnek halhatatlansága
kétségtelen.

Felölös szerkesztő: CSICSERI BORS.

Sternberg Armin

hangszergyára Budapest, VII. Kerepesi-ut 36.

LEGJABB HARMONIKA-FUVOLA 12 billentyűvel, kellemes hangokkal; bárkinek igen kellemes mulató-eszköz. Ár: 2 frt. Mindennemű hangszerek nagy raktára. 200 képpel díszített nagy hangszer-katalogus kíváncsi ingyen. Harmonikáról külön árjegyzék. Javítások pontosan teljesítettek. 103.

500 aranyat

adok annak, ki

Kothe-fogviz

egy üvegeinek, ára 35 kr. elhasználása után fogfájásról panaszokodnak, vagy szája büzös marad.

Kothe György János volt udvari szállító **Baden, Bécs** mellett. Magyarországi főraktár **Budapest, Török József** gyógyszerüzében **király-utca 12. szám.** 876

Az **ATHENAEUM** könyvkiadó hivatalában Budapest (Ferenciek-tere 3. sz.) s általa minden könyvkereskedésben kapható:

ROUGONÉK SZERENCSEJE.

REGENY.

Írta:

ZOLA EMIL.

Fordította:

Tarnay Pál.

Kis 8-ad rét, 493 lap. Ár 2 frt. 2 frt 10 krnak postautalvánnyal való előleges beküldése után a könyvet vidékre bérmentesen küldjük.

WEISZ S. és FIA

tajtékpipa metszők

Budapest,

király-utca 3.

Saját készítmény
tajték és borostyán
árukban.

Képes árjegyzék franco ingyen. 105

24

tréfás-kép.

Különböző új és **picás** 1 frt beállítás mellett (50 db 2 frt) másolat küld

zárva és bérmentve 103

Klein, Dorothea G. & Bécs, I.

Munkácsy Mihály

világhírű művész

kedvelt bajuszpedrője

felülmul minden eddig létező gyártmányt a bajuszt puhítja a törekenységtől és kihullástól megóvja, doboza 25 kr és 40 kr.

Kapható az egyedüli készítőnél

MÜLLER J. L.

illatszer- és pipere-szappan-gyárosnál

BUDAPESTEN.

Gyár: Rottenbiller-utca 36. szám.

Raktár: Koronaherceg-utca 2. sz.

Továbbá minden előkelő kereskedésben gyógyszárban. 93

Figyelmeztetésül.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

SAVANYUVIZ

mindazon tisztelt fogyasztóinak, kik ezen ásványvizet akár borral, gyógycélokra, vagy tisztán mint asztali vizet előszeretettel használják

viSSzaélések kikerülése végett

magukat beszerzéseik alkalmával azon névvel „mohai“ félrevezetni ne engedjék, minden alkalommal arra ügyelni méltóztatassanak, hogy a czüünkén „mohai Ágnes-forrás“ legyen, s azt rövidítve

ÁGNES forrás néven nevezve kiszolgáltattani követelek.

Még bátrak vagyunk tisztellel megjegyezni, hogy a mohai

ÁGNES-forrás hazánk legkedveltebb szénsav

tartalomban gazdag savanyu vize, az egyedüli, mely Mohán egy 30 öl mélyre fúrt ártézi kutból özőnk s így minden bacteriumtól, valamint állati s növényi szervezeti részek-től mentve, legegészségesebb ásványvíz.

A nagyérdemű közönségnek ásványvizünket szíves jó indulatába ajánlván, maradtunk teljes tisztelettel

az **ÁGNES-forrás** kutkezelősege Mohán.

Azok, kik ismerik

Dr. Dehaut labdacsait

89

Párisból,

nem késnek azokat igénybe venni, midőn szükséges. Ők ezen hashajtó a vértisztítónál sem rossz ízű, sem fájdalomtól, sem más kellemetlenségtől nem tartanak, mert ellentéttel más hashajtókkal, ezen labdacsook akkor hatnak gyökeresen, midőn jó táplálékeledelellet vagy erősítő italokkal vételnek be. Foglalkozásunk szerint azon órát választhatjuk, mely leginkább nyünkre van. A hashajtás által előidézett gyengeség a táplálék által ellensúlyoztatik; s így ismételtetjük a hashajtót szükség szerint.

Egy doboz ára (25 darab) frt 1.50. — Egy doboz ára (50 darab) forint 2.50. — Kapható

Budapest TÖRÖK JÓZSEF

gyógyszertára **Király-utca 12. szám.**

Cs. kir. szab. Dr. GÖLLIS

egyetemes emésztőpora.

Eddig még utol nem éretett hatására nézve az emésztés és vértisztítás terén, s a test táplálása és erősítésére nézve. Naponként kétszeri és sokáig folytatott használat mellett valódi gyógyszerre válik számos, még makacs betegségekben is, mint p. o. emésztési gyengeség, gyomorhurut, gyomorégés, a gyomor túlterhelése, ideggyengeség, mindennemű aranyeres hajók, sárgaságban, időszakos főfájások, férge és köves betegségek, túlnyálkásodásban stb. Ásványvizigymódnál úgy az előtti, mint annak használata alatt, valamint utólagosan gyógyszerül is kitűnő szolgálatot tesz.

Bevételi módja: Étkezés után egy kávés kanállal, gyermekeknek is adható.

Egy nagy doboz ára 1.26., egy kis doboz 84 kr.

Főraktár Budapest TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerüzében.

A hamisítástól megóvás czéljából figyelmeztetek mindenkit, hogy a valódi egyetemes emésztőpor dr. Göllis pecsétjével van elzárva s minden doboz a védőbélyeggel s kívülről ily czímmel van ellátva:

K. k. oconoss. Univ. Speisen-Pulver des Dr. Göllis in Wien.

Meggyógyítása a tüdőbajnak

tüdőgümőkór (sorvadás, aszkór), fulladozás (ziha),
idült légcsőhurut stb-nek a gáz

EXHALATIO

által (végbél allóvelet útján).

Az orvosok leghihetlenebb, látszólag elérhetetlen eszménye ezen gyógymóddal, teljes tökéletesen el van érve. A meglepő csúszatlan győzelményről legvilágosabban a következő, bárcsak röviden de lehetőleg szövegről idésett bizonyítványok szólnak, világhírű professzoroktól melyek a bel és külföldi orvosi szaklapok által tökéletesen igazoltattak is.

Dr. Bergeon tanár. Három napi gáz exhalatio után, végbél allóvelet által, a köhögés és kiköpés rendkívül csökkenése, a végül azok tökéletes megszűnése, — a láz, izzadás s a hőség végkép elmúlik. A test sulya hetenkint $\frac{1}{2}$ — 1 kilóval szaporodik. — Hasonló gyors gyógyulás a már előre haladt sőt mért az évek óta tartó tüdőgümőkórnál is. — A beteg felgyógyul s a legerősebb életmódot képes lesz ismét folytatni.

Dr. Cornil tanár: „A zihánál a gáz exhalatio után $\frac{1}{2}$ órával a léghiány tetemes csökkenése áll be. Folytatott gyógymód mellett a rohamok nem fordulnak többé elő. — Tüdővész és fulladozásnál a gáz exhalatio kipróbált kitűnő gyógymódnak bizonyult.

Dr. Dujardin Beaumetz tanár. Még a hángvesztett, gümőkór által rongcsolt hangszálaknál a gáz exhalatioval megkezdése után 2 — 3 héttel a dagasztatok gyógyítása s gyors beheggedése állott be, dacára annak hogy fele a tüdőnek már szét volt roncsolva.

Dr. M'Langhin, a kórház vezető-Philadelphian 30 beteg gyógykezelt a tüdőgümőkór legfőbb fokán a gáz exhalatioval, valamenyny alaposan ki lett gyógyítva.

Naponta szaporodó orvosi gyógyjelentések a legörvendetesebb híreket közlik az elért kedvező győzelményekről, s az említetteknek kivül még számtalan bizonyítvány áll rendelkezésre hasonlóan a leghíresebb professzoroktól. A bécsi csász. kir. kórházban is már alkalmazást nyert a gáz exhalatio készülék. — Felgyógyultak bizonyítványai betekintés végett készen tartatnak.

A csász. kir. kizárólagosan szabadalmazott gáz exhalatio készülék (végbélallóvelet) teljesen, a gáz fejlesztési készüllettel, használati utasítással együtt, orvosok és magánhasználatra betegek számára

Dr. Altmann Károly által, Bécs, VII. Mariahilferstrasse 80/A. sz.

Ára csomagolással együtt; a pénz előleges beküldése vagy utánvétel mellett 8 ft 30 kr. — Maga a gyógymód se nem alkalmatlan, se nem kényelmetlen.

MARTINY H.

BUDAPEST

váczi-utoza

19-ik

szám.

Sajátkészítmény 17
Árjegyzék franco ingyen.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldicsért
gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Lipcsébe s kérje a „Betegbarát” című röpiratot. E könyvecskében nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszert is elegendő arra, hogy még a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, a okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költségebe nem kerül.

„Margit“

gyógyviz.

(MAGYAR SELTERS.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek. Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák: tüdő-, gége- és a gyomor hurutos bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Trieszt-Fiume és hazánkban a kolera megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségben örvend.

Kizárólagos főraktár

ÉDESKUTY L.,

m. kir. és szerb kir. udv. ásványviz-szállítóval, Budapest.

Ugyazintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

48

MATTONI-FÉLE

GLESSHÜBLER

legfinálabb érvényes

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital.

kitűnő hatásának bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurtnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

71

COGNAC.

Gróf Keglevich István

BUDAFOK.

KÖZPONTI IRODA:

Budapest, Rudolf-rakpart 7.

Cognac-unk tisztaság tekintetében, a magyar királyi állami vegykeresleti-állomás bizonyítványa szerint határozottan a francia Cognac fölé helyezendő, minthogy az utóbbi majd mindig hamisítva jön forgalomba.

Cognac-unk mint a legjobb övszer ismeretes minden gyomor- és ragályos betegség ellen, főképen pedig a kolera ellen.

A tropikus országokban a Cognacot vízzel hígítva használják, mert a legkellemesebb üdítő ital a legtöbb betegség ellen.

Eredeti palaczk-töltésünk csaknem kivétel nélkül minden fővárosi és vidéki fűszer-, csemege- és borkereskedésben kapható.

Miután Cognac-unkat szintén gyakran hamisították, a szőlő asztók jól ügyeljenek vignettánkra, melyen a fenti védjegy látható. A rajta van az üveg kapszulán a cégcím be van égetve a parafa dugóra.

104

MIDY-féle

ANTAL-CAPSULÁK,

A mindennemű titkos betegség hólyaghurut, kankó ellen mint gyógyszer ezelőtt oly általános közkedveltségben részesült Copaiba-balsam ma már alig jó használathoz, részint kellemetlen szaga és íze, részint a felbőgös, hányinger s más egyéb gyomorbajok miatt, melyeket használata okoz.

Midy ur által feltalált tiszta lepárolt Santal-szesz nem bír ezen kellemetlen tulajdonok egyikével sem, s 48 óra alatt még a legidegültettség legfájdalmasabb kifolyásoknak is anélkül, hogy a gyomornak terhére lenne minden befecskendés segélye nélkül csaknem teljes megszüntetést idézi elő.

Egy üveg ára, használati utasítással s 50 tokoeskával 2 ft 10 kr., 2 ft 30 kr-nak előleges beküldése mellett vidékre bérmentve küldetik.

Raktárhelyiség Páris: 8. rue Vivienne. Budapest, Török József gyógyszerésznél, király-utca 12. sz.

24